

Naloučany

Za čertovským pokladem

18. – 20. 3.

Na výpravě v Naloučanech u Náměště nad Oslavou nás čekalo pátrání po čertovském pokladu. Páteční program jsme zahájili rozdělením do týmů. Následovaly oblíbené filmové aktivity. Jednotlivé týmy soupeřily ve třech disciplínách – popisování, pantomimě a popisování jedním slovem. Ostatní členové pak hádali názvy filmů a pohádek. Po aktivitách jsme si zahráli židličkovanou a další hry v místnosti.

V sobotu ráno jsme dostali zprávu, že poklad najdeme, vyrazíme-li od základny po zelené turistické značce podél řeky Oslavy. Cestou jsme měli hledat další indicie, které nám napoví. Indicie jsme pak obdrželi, když jsme splnili úkol. Kluci čapli krumpáče a lopaty a vyrazili jsme pro poklad.

Prvním úkolem bylo porazit armádu čertů. Každý tým dostal lepíky jako zbraně, a s jejich pomocí polepoval obrázky čertů. A aby toho nebylo málo, všechny lepíky, které pak týmům zbyly, skončily nalepené na Bendy.

Pokračovali jsme k dalšímu úkolu. Se svázanýma nohama jsme museli přeskákat kus trasy přes pole, kde jsme předali zprávu jako štafetový kolík, dokud se všichni nevrátili na cestu. Pár z nás skončilo pěkně zablácených.

O několik set metrů dále jsme byli zakleti. Kromě jednoho člena týmu nesměl nikdo mluvit. Po okolí byly různé obrázky. Kdo je našel, zapamatoval si, co na obrázku je, a svému jedinému mluvícímu členovi pantomimou ukazoval, co na obrázku je. Nakonec se povedlo odhalit téměř všechny obrázky. Pantomima byla docela zábavná.

Na dalším stanovišti na louce jsme opět padli do prokletí. Tentokrát všichni až na jednoho oslepli. Po louce se válely lahvičky s kusy zprávy. Vidící člen navigoval slepé, kteří se drželi za ruce, aby své lahvičky posbírali. Až na pár karambolů i tento úkol týmy zvládly. Když pak poskládaly získané indicie dohromady, zjistily, že mají dojít až k nedalekému mlýnu.

Jakmile jsme došli do cíle, začali jsme hledat poklad. Čerti jsou ale vypočítavé bestie, a nechali nám tam jenom zprávu, že poklad přestěhovali. Nechtěli, abychom ho našli, a tak ho přesunuli. Na zprávě bylo tajným písmem napsáno pro ostatní čerty, že poklad najdou u nedaleké rozhledny. Naneštěstí pro ně se nám ale povedlo tajný vzkaz přečíst, a tak nám poklad přece jen nezůstal úplně skrytý. Akorát ty krumpáče a lopaty jsme zatím nesli zbytečně...

Od mlýna jsme se vrátili zpátky na základnu, kde jsme si dali oběd a malou pauzu, než se vydáme pro poklad.

Odpoledne jsme zjistili, kde je ona nedaleká rozhledna, a vyrazili jsme na nový pokus najít poklad. Opět jsme čapli krumpáče a lopaty s nadějí, že tentokrát je už využijeme.

K rozhledně jsme dorazili a začali jsme hledat symbol čerta, který by nám ukázal, kde je poklad schovaný. Vylezli jsme se podívat i na rozhlednu, odkud byl krásný výhled. Z rozhledny jsme si také všimli růžového kamene uprostřed pole. Na sloupku jsme objevili malého čertíka, a tak už jsme si byli skoro jistí. Zkusili jsme pod kamenem kopat, a poklad jsme opravdu našli! Byla to truhla plná bonbonů.

Vrátili jsme se na základnu, dali jsme si pudink, a šli si ještě užít jarního počasí na zahradu. Zahráli jsme si třeba na mrazíka, honičku na různé způsoby, lovení šátků jako ocásků a další. Když se začalo stmívat, přesunuli jsme se dovnitř, a také jsme si zahráli několik zábavných her.

V neděli jsme si sbalili, uklidili jsme na základně, venku se trošku vyblbli nad dalšími hrami. Po obědě jsme vyrazili do Náměště na vlak.